

Sygn. akt. III RC 287/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013r

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Pietkiewicz

Protokolant: Milena Broniszewska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013r. w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego D. K. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego T. K.

przeciwko M. K. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanej M. K. (1) na rzecz małoletniego powoda D. K. alimenty w kwocie po 480,00 (czterysta osiemdziesiąt) złotych miesięcznie, począwszy od dnia 8 maja 2013 roku, płatne do rąk ojca małoletniego powoda - T. K., w terminie do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. nakazuje pozwanej M. K. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Kłodzku) opłatę w kwocie 288 złotych oraz 6 złotych tytułem opłaty kancelaryjnej,

IV. nie obciąża przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda kosztami procesu,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Małoletni powód D. K. reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego T. K. domagał się w pozwie od pozwanej M. K. (1) kwoty po 1500 złotych miesięcznie tytułem alimentów. Wniósł również w punkcie 2. pozwu o zmianę wyroku rozwodowego w części dotyczącej nałożenia na T. K. obowiązku alimentacyjnego na rzecz D. K..

W uzasadnieniu pozwu ojciec D. K. podał, iż od marca 2013 roku małoletni powód mieszka razem z ojcem w P. przy ul. (...). Od tego czasu D. K. realizuje obowiązek szkolny w Gimnazjum nr 3 w P.; uczęszcza do pierwszej klasy gimnazjum. Stwierdził również, że pozwana M. K. (1) jest właścicielką dwóch aptek w K. i w B., domu przy ulicy (...) w K. oraz mieszkania przy ul. (...) w K.. W ocenie przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda tylko D. K. wymaga utrzymywania i wsparcia finansowego. Pozostałe dzieci T. i M. K. (1) są już bowiem pełnoletnie, mają własne rodziny lub są na własnym utrzymaniu. Małoletni powód korzysta z korepetycji z języka niemieckiego oraz z języka angielskiego, które kosztują 360 złotych miesięcznie. Stan zdrowia D. K. kontrolowany jest przez endokrynologa; dziecko wymaga też wizyty u kardiologa. Prywatne wizyty lekarskie kosztują od 80 – 100 złotych każda. O. małoletniego powoda musiał też pilnie uzupełnić garderobę i obuwie dla D., bowiem dziecko przyjechało od matki z jedną parą butów i w zniszczonym ubraniu.

Pozwana M. K. (1) w odpowiedzi na pozew uznała żądanie pozwu do wysokości 300 złotych miesięcznie, począwszy od dnia doręczenia pozwu pozwanej, zaś w pozostałej części wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła przy tym, że żądanie małoletniego powoda zasądzenia na jego rzecz alimentów w wysokości 1500 złotych miesięcznie nie jest podyktowane ani uzasadnionymi potrzebami małoletniego, ani nie odpowiada majątkowym i zarobkowym możliwościom pozwanej. Ponadto, przyjmując taką wysokość alimentów, przyjąć by należało, że koszt utrzymania małoletniego wynosi około 3000 złotych miesięcznie. Kwota w tej wysokości stanowi blisko 3 miesięczne wynagrodzenia minimalne, z których osoby otrzymujące takie wynagrodzenia utrzymują nie tylko siebie, ale i swoje rodziny. Pozwana przyznała, iż jest właścicielką lokalu użytkowego w K. przy ulicy (...); w lokalu tym prowadzi działalność gospodarczą, z której utrzymuje siebie oraz dzieci swoje i przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda. Prowadzona działalność gospodarcza pozwanej przynosi miesięcznie około 2500 złotych dochodu. Zdaniem M. K. (1), dzieci jej oraz T. K. nie są samodzielne i w związku z powyższym pozwana dobrowolnie wobec nich realizuje obowiązek alimentacyjny. W lokalu położonym w K. przy ulicy (...) mieszka natomiast córka pozwanej i przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda - M., razem ze swoim synem. Pozwana podkreśliła, iż M. K. (2) studiuje w Wyższej Szkole (...) w W.. Koszt czesnego to 380 złotych miesięcznie, który w całości finansuje pozwana (vide: k. 12 - 17).

Na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Kłodzku postanowił wyłączyć sprawę w części dotyczącej roszczenia w punkcie 2. pozwu do odrębnego rozpoznania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 października 2013 roku zabezpieczono powództwo małoletniego powoda D. K. o alimenty w ten sposób, że zobowiązano pozwaną M. K. (1), by do czasu prawomocnego zakończenia przedmiotowej sprawyłożyła na rzecz małoletniego powoda kwoty po 350 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 8 maja 2013 roku, płatne w terminie do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat. Dalej idący wniosek został natomiast oddalony (k. 73).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda T. K. oraz pozwana M. K. (1) byli małżeństwem. Z małżeństwa mają czworo dzieci, tj. pełnoletnie: P., K., M. K. (2) oraz małoletniego D. K..

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 listopada 2006 roku w sprawie sygn. akt IC 1198/06 małżeństwo M. i T. K. zostało rozwiązane przez rozwód z winy T. K.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi wówczas M. i D. K. powierzono M. K. (1), a obowiązki i uprawnienia ojca dzieci w tym zakresie ograniczono do współdecydowania o wyborze szkoły, zawodu i sposobu leczenia w razie poważnej choroby.

W punkcie III w/w orzeczenia, Sąd Okręgowy w Świdnicy zasądził od T. K. m.in. na rzecz małoletniego D. K. alimenty w wysokości 300 złotych miesięcznie.

/dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. akt IC 1198/06 – w aktach sprawy /

D. K. urodził się 18 sierpnia 1998 roku w K..

W marcu 2013 roku małoletni powód przeprowadził się z K. do swojego ojca T. K. oraz jego partnerki i zamieszkał w P. przy ulicy (...). D. K. rozpoczął wówczas naukę w Gimnazjum nr 3 im. S. Szeregów w P., gdzie program realizowany jest w oparciu o inne niż w K. podręczniki. Na książki i ćwiczenia dla D. do szkoły ojciec małoletniego powoda wydał około 200 złotych, na zeszyty 40 złotych, za plecak zapłacił 120 złotych.

W roku szkolnym 2012/2013 D. K. korzystał w P. dwa razy w tygodniu z korepetycji z języka niemieckiego i raz w tygodniu z języka angielskiego. Godzina korepetycji językowych kosztowała ojca małoletniego powoda 40 złotych; łącznie 120 złotych tygodniowo. Za bilet miesięczny w związku dojazdami małoletniego D. K. do szkoły jego ojciec płacił 35 złotych.

W dniu 28 czerwca 2013 roku małoletni powód ukończył pierwszą klasę Gimnazjum nr 3 im. S. Szeregów w P. i uzyskał promocję do klasy drugiej.

We wrześniu 2013 roku ojciec małoletniego powoda kupił synowi podręczniki szkolne oraz zeszyty i przybory do szkoły na łączną kwotę 516,86 złotych

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego D. K. z USC w K. za nr (...) – k. 60, zeznania T. K. – k. 55 – 56, paragony z dnia 19.03.2013r. na kwotę 66 złotych i z dnia 20.03.2013r. na kwoty 66,70 zł oraz 64zł – k. 49, świadectwo szkolne D. K. z dnia 28.06.2013r. z Gimnazjum nr 3 im. S. Szeregów w P. – k. 47, paragony za książki, zeszyty i przybory szkolne – k. 96 /.

Po przeprowadzce małoletniego powoda do P., T. K. kupił synowi kurtkę za 220 złotych, spodnie za około 65 złotych, trzy bluzy z kapturem za kwotę po 30 złotych jedna, bieliznę osobistą i skarpety za 60 złotych. Ojciec małoletniego powoda wyposażył również syna w strój do zajęć z wychowania fizycznego oraz obuwie sportowe; za buty zapłacił 172 złote, za spodenki 40 złotych, za koszulkę 32 złote.

W sierpniu 2013 roku i we wrześniu 2013 roku ojciec małoletniego powoda kupił odzież i obuwie dla D. K. za łączną kwotę 228,89 złotych.

/dowód: zeznania T. K. – k. 55 – 56, paragony zakupu odzieży i obuwia na łączną kwotę 228,89 zł – k. 97 /.

Małoletni D. K. w czasie pobytu w K. nosił ubrania markowe; były to rzeczy nadające się do użytku. W czasie kiedy D. mieszkał w K. niczego mu nie brakowało, miał zaspokajane wszystkie potrzeby bytowe, bo pozwana starała się o to.

/dowód: zeznania K. K. (2) – k. 119 odwrót, zeznania M. K. (2) – k. 100 /.

Po wyprowadzce małoletniego powoda z K., M. K. (1) wysłała synowi do P. paczkę z odzieżą o wadze 5,19 kg. Od dnia 13 marca 2013 roku pozwana nie przekazywała T. K. żadnych pieniędzy na utrzymanie małoletniego D. K..

/dowód: dowód nadania paczki pocztowej przez pozwaną na nazwisko D. K. – k. 20, zeznania M. K. (1) – k. 56 /.

W marcu 2013 roku za prywatną wizytę małoletniego D. K. u lekarza endokrynologa T. K. zapłacił 100 złotych.

W maju 2013 roku lekarz pediatra wydał dla małoletniego powoda skierowanie na leczenie specjalistyczne do Poradni Endokrynologicznej, w związku ze stwierdzonym niedoborem wzrostu. Ponadto – z powodu szmerów serca – lekarz skierował D. K. do Poradni Kardiologicznej dla dzieci. Dnia 9 maja 2013 roku wykonano u małoletniego powoda echokardiografię serca i stwierdzono w ostatecznym rozpoznaniu „szmer niewinny”. Jednocześnie specjalista chorób dziecięcych – kardiolog orzekł że D. K. nie wymaga obecnie leczenia kardiologicznego.

W czerwcu 2013 roku T. K. wydał na leki dla małoletniego powoda kwotę 93,19 złotych, zaś za badanie okulistyczne syna kwotę 51 złotych. Za leczenie dwóch zębów D. K., jego ojciec zapłacił łącznie 120 złotych.

We wrześniu 2013 roku małoletni powód został skierowany – w ramach umowy NFZ – na zabiegi fizjoterapeutyczne kolana lewego.

/dowód: skierowanie dla małoletniego powoda z dnia 25.09.2013r. na zabiegi fizjoterapeutyczne – k. 98, skierowanie z dnia 8.05.2013r. do Poradni Endokrynologicznej – k. 52, Informacja dla lekarza kierującego z Poradni Kardiologicznej dla dzieci z dnia 9.05.2013r. – k. 52 odwrót, paragony z Gabinetu O. – Optycznego w P. z dnia 3.06.2013r. na kwotę 51 złotych oraz z Apteki (...) w P. z dnia 4.06.2013r. na kwotę 93,19 złotych – k. 92 /.

W okresie od marca 2013 roku do października 2013 roku małoletni powód mieszkał wraz z ojcem w domu przy ulicy (...) w P., u partnerki T. O. małoletniego powoda prowadził ze swoją partnerką wspólne gospodarstwo domowe. T. K. uczestniczył w kosztach utrzymania domu, pokrywał 2/3 należnych opłat za energię elektryczną, za wodę, za gaz

w butli, za wywóz śmieci, za wywóz nieczystości płynnych, za Internet, telefon stacjonarny i RTV tj. łącznie około 490 złotych miesięcznie (około 165 zł miesięcznie za energię elektryczną, za wodę 53 złote miesięcznie, za gaz 40 złotych miesięcznie, za wywóz śmieci 44 złotych miesięcznie, za wywóz nieczystości płynnych 55 złotych miesięcznie, za Internet, telefon stacjonarny i RTV 133 złotych miesięcznie). O. małoletniego powoda „dokładał” się do zakupu produktów żywnościowych dla wszystkich domowników kwotą 700 – 800 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda – k. 55 -56, zeznania świadka M. D. – k. 84 - 86 /.

W październiku 2013 roku małoletni powód przeprowadził się wraz z ojcem T. K. do Ż.. W mieście tym przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda oraz D. K. mieszkają w wynajmowanym mieszkaniu położonym przy ulicy (...). Lokal ten składa się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki. Czynnosc za w/w mieszkanie wraz z opłatami za energię elektryczną i gaz wynosi 1100 złotych miesięcznie. Małoletni powód uczęszcza obecnie do drugiej klasy Gimnazjum w Zespole Szkół nr (...) w Ż..

/dowód: uzupełniające zeznania T. K. – k. 120/.

Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13 września 2013 roku w sprawie o sygn. akt III Nsm 64/13, m.in. powierzono T. K. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim D. K., z ograniczeniem obowiązków i uprawnień M. K. (1) do ogólnego wglądu w wychowanie i wykształcenie syna, w tym do współdecydowania o wyborze szkoły, zawodu i sposobu leczenia w razie poważnej choroby. Jednocześnie pozostawiono T. K. przy ograniczonej przez nadzór kuratora władzy rodzicielskiej nad D. K..

/dowód: odpis prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 13. 09.2013r. w sprawie sygn. akt III Nsm 64/13 – k. 122/.

Ojciec małoletniego powoda ma wykształcenie średnie, w zawodzie technika budowlanego. W P. T. K. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą: Transport, Kształcenie (...). Siedziba w/w firmy przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda mieściła się w P. przy ul. (...).

W roku podatkowym 2012 dochód T. K. z prowadzonej działalności wyniósł 8 237,17 złotych. W okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 maja 2013 roku przychód osiągnięty przez przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda z powyższej działalności gospodarczej wyniósł 20 472,23 złotych, zaś wydatki zamknęły się kwotą 22 597,95 złotych.

Po przeprowadzce do Ż. ojciec małoletniego powoda prowadzi działalność gospodarczą polegającą na usługach transportowych i spedycji. T. K. z powyższej działalności gospodarczej osiąga dochód w wysokości około 2 500 złotych miesięcznie.

/dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. akt IC 1198/06 - w aktach sprawy, zeznania T. K. – k. 55 – 56, pismo z Biura (...) w P. z dnia 1.07.2013r. – k. 9, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. z dnia 1.07.2013r. – k. 10, uzupełniające przesłuchanie T. K. – k. 120/.

Matka małoletniego powoda – M. K. (1) – mieszka w należącym do niej domu, położonym w K. przy ulicy (...). We wspólnym gospodarstwie domowym i na utrzymaniu pozwanej pozostają pełnoletnie dzieci pozwanej i T. K.: P. K. oraz K. K. (2). P. K. jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych, a K. K. (2) przebywa na urlopie wychowawczym. K. K. (2) nie płaci swojej matce za mieszkanie, energię elektryczną, gaz. P. K. sporadycznie dokłada się do budżetu domowego z tytułu prac dorywczych kwotą 100 złotych.

/dowód: zeznania świadka K. K. (2) – k. 119 – 120 /.

Pozwana jest również właścicielką mieszkania przy ulicy (...) w K.. Lokal ten zajmuje druga pełnoletnia córka M. i T. M. K., razem ze swoim synem. M. K. (2) studiuje w Wyższej Szkole (...) w W.. Czesne za studia w wysokości 380 złotych miesięcznie oraz koszt dojazdów córki na uczelnię pokrywa pozwana. M. K. (1) pokrywa też w całości opłaty za mieszkanie i media w lokalu zajmowanym przez M. K. (2) w łącznej wysokości 500 złotych miesięcznie. Przedstawiciel

ustawowy małoletniego powoda – T. K. nie płaci na rzecz M. K. (2) należnych jej alimentów w wysokości 400 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania M. K. (2) – k. 99 - 100 , przelew bankowy z (...) S.A. z dnia 4.07.2013r. – k. 40/.

Część mieszkalna domu zajmowanego przez pozwaną M. K. (1) i jej pełnoletnie dzieci, o powierzchni 200 metrów kwadratowych, znajduje się nad apteką od strony ulicy (...) w K., zaś część apteczna pod nazwą Apteka (...). K. i D., licząca 100 metrów kwadratowych, od strony ulicy (...) w K..

Obecnie pozwana ponosi koszty utrzymania domu. Podatek od nieruchomości za aptekę i dom wynosi kwartalnie łącznie 650 złotych. Za energię elektryczną pozwana płaci przeciętnie 200 złotych na miesiąc, za gaz w porze letniej 200 złotych miesięcznie, a w porze zimowej (za ogrzanie części mieszkalnej i aptecznej lokalu) 1400 złotych miesięcznie. Na wyżywienie dla wszystkich domowników pozwana wydaje łącznie od 1000 zł – 1500zł miesięcznie.

M. K. (1) spłaca też kredyt w wysokości 80 000 złotych zaciągnięty w 2001 roku wspólnie z T. K., waloryzowany kursem franka szwajcarskiego; miesięczna rata tego kredytu wynosiła za czas od stycznia do kwietnia 2013r., w przeliczeniu na złotówki, około 730 – 740 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania M. K. (1) – k. 56 -57, umowa pożyczki z dnia 29.06.2001r. i dowody przelewów bankowych – k. 22 – 38 /.

Do dnia 9 października 2013 roku pozwana M. K. (1) prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Apteka im. (...). K. i D. w K. przy ul. (...).

W okresie od kwietnia 2013 roku do czerwca 2013 roku powyższa działalność gospodarcza przyniosła pozwanej dochód w wysokości 11 687,47 złotych. Po opodatkowaniu i odjęciu składek ZUS dochód ten zamknął się kwotą 7 726,73 złotych. W lipcu, sierpniu i we wrześniu 2013 roku Apteka (...). K. i D. w K. przyniosła straty w wysokości 21 984,85 złotych.

/dowód: pisma (...) Sp. z o.o. Biuro (...) we W. z dnia 1.07.2013r. i z dnia 15.11.2013r. – k. 21 i k. 112 - 113 /.

W dniu 18 września 2013 roku Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny we W. wydał pozwanej zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej o nazwie „(...) przy ul. (...) w B.. Pismem z dnia 9.10.2013 roku poinformowano pozwaną, że Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny we W. wyraził zgodę na uruchomienie powyższej Apteki z dniem 9 października 2013 roku. Za październik 2013 roku

„(...)” przy ul. (...) w B. przyniosła straty w łącznej wysokości 57 899,56 złotych.

/dowód: pismo Dolnośląskiego Inspektoratu Farmaceutycznego we W. z dnia 28.10.2013r. – k. 107, pismo Dolnośląskiego Inspektoratu Farmaceutycznego we W. Delegatura w W. z dnia 9.10.2013r. - k. 118, pismo (...) Sp. z o.o. Biuro (...) we W. z dnia 20.11.2013r. – k. 117 /.

Sąd zważył:

W myśl art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z treścią art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podkreślić należy, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa się przy uwzględnieniu reguły równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Zgodnie z tą zasadą rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Konsekwencją powyższej zasady jest to, że rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka i muszą podzielić się z nim nawet najmniejszymi dochodami. Zakres potrzeb dziecka wyznacza dyrektywa zawarta w art. 96 k.r.o. Zgodnie z nią rodzice w miarę możliwości majątkowych i

zarobkowych zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych, duchowych, środki kształcenia i wypoczynku. Przede wszystkim każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosownej do wieku odzieży, środków na ochronę zdrowia, kształcenie. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka / art. 135 § 2 k.r.o. /.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż ojciec małoletniego D. K. ponosi obecnie koszty utrzymania i wychowania syna. W marcu 2013 roku małoletni D. K. wyprowadził się bowiem od matki z K. i zamieszkał w P. razem z ojcem T. K. oraz partnerką życiową ojca. Od tego czasu pozwana M. K. (1) nie przekazywała ojcu małoletniego powoda żadnych pieniędzy na utrzymanie D. (vide: zeznania pozwanej M. K. (1) – k. 55 - 56). Z zeznań T. K. oraz przedłożonych przez niego dokumentów wynika, że po przeprowadzce małoletniego powoda do P. kupił on synowi kurtkę za 220 złotych, spodnie za około 65 złotych, trzy bluzy z kapturem za kwotę po 30 złotych jedna, bieliznę osobistą i skarpety za 60 złotych. O. małoletniego powoda wyposażył również syna w strój do zajęć z wychowania fizycznego oraz obuwie sportowe; za buty zapłacił 172 złote, za spodenki 40 złotych, za koszulkę 32 złote. W sierpniu 2013 roku i we wrześniu 2013 roku ojciec małoletniego powoda kupił odzież i obuwie dla D. K. za łączną kwotę 228,89 złotych.

Uznać należy, iż powyższe wydatki mają niewątpliwie wpływ na zakres obowiązku alimentacyjnego. Nie można pominąć jednak okoliczności, że zakupy odzieży w postaci kurtki czy obuwia co do zasady nie są dokonywane co miesiąc. Przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda - T. K. – nie przedstawił w rozpatrywanej sprawie żadnych dowodów na uzasadnienie, iż w okresie wspólnego zamieszkania z synem wydał na obuwie D. kwotę większą od 211,99 złotych (172 zł + 39,99zł), zaś na wierzchnią odzież w postaci kurtki kwotę wyższą od 220 złotych. Ocena usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda w powyższym zakresie wymaga również uwzględnienia faktu, że M. K. (1) w dniu 22 kwietnia 2013 roku, a więc miesiąc po przeprowadzce syna do P., wysłała D. paczkę z jego rzeczami o wadze 5,19 kg. W paczce tej były spodnie, bluzy, strój do w –f, kurtka dziecka (vide: dowód nadania paczki pocztowej - k. 20 i zeznania pozwanej - k. 56).

W przedmiotowej sprawie brak jest dowodów pozwalających przyjąć za uzasadnione twierdzenie przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda, iż rzeczy do ubioru D., które miał on mieszkając u matki były zniszczone i za małe. Z zeznań zarówno M. K. (2), jak i K. K. (2) jasno bowiem wynika, że D. K. miał najlepsze z rodzeństwa ubrania markowe, przy czym były to rzeczy nadające się do użytku, nie zniszczone. Treść powyższych zeznań jednocześnie wskazuje, iż D. K. miał zaspokajane wszystkie potrzeby bytowe, bo pozwana starała się o to. Małoletni powód ubierał się w takie rzeczy jakie chciał, sam sobie kupował np. za duże ubrania (vide: k. 119 odwrot).

Na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2013 roku przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda zeznał, iż D. K. potrzebował raz w tygodniu korepetycji z języka angielskiego, a dwa razy w tygodniu z języka niemieckiego. Za korepetycje językowe dla syna T. K. płacił zatem miesięcznie około 480 złotych, gdyż godzina korepetycji kosztowała - jak zeznał – 40 złotych. Ponadto w roku szkolnym 2012/2013 T. K. wydał na książki dla syna kwotę 200 złotych, na zeszyty 40 złotych, zaś na plecak do szkoły 120 złotych. W roku szkolnym 2013/2014 kupione przez T. K. podręczniki oraz przybory szkolne dla D. kosztowały natomiast 516,86 złotych

Niewątpliwie potrzeby edukacyjne małoletniego D. dotyczące uzupełnienia jego wiedzy z zakresu języków: niemieckiego i angielskiego w drodze dodatkowych odpłatnych lekcji, należy zaliczyć do „usprawiedliwionych” w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Również wydatki poniesione przez T. K. na zakup podręczników dla małoletniego syna oraz na przybory szkolne dla dziecka spełniają wymóg realizacji usprawiedliwionych potrzeb małoletniego w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. Zauważyć jednak należy, iż małoletni powód przestał korzystać z korepetycji z języka angielskiego w czerwcu 2013 roku, a z języka niemieckiego w sierpniu 2013 roku (vide: zeznania T. K. – k. 55).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda zawiążył koszty związane z leczeniem syna. Słuchana w dniu 8 października 2013 roku, w ramach pomocy sądowej przed Sądem Rejonowym w Przemyślu M. D. zeznała bowiem, że małoletni nie ma przepisanych stałych leków (k. 85).

Złożona zaś przez T. K. dokumentacja lekarska małoletniego powoda wskazuje, że D. K. nie wymaga obecnie leczenia kardiologicznego, a jego zabiegi fizjoterapeutyczne finansowane są w ramach umowy z NFZ.

Zauważyć należy, że treść art. 96 k.r.o. wyznacza zakres potrzeb dziecka, które rodzice – w zależności od swoich możliwości – są zobowiązani zabezpieczyć. Z uzupełniających zeznań T. K. (k. 120) wynika, że obecnie – po przeprowadzce z synem do Ż. – koszty związane z utrzymaniem i eksploatacją mieszkania zajmowanego przez T. i D. K. wynoszą 1100 złotych miesięcznie. Pozwana winna współuczestniczyć w ponoszeniu powyższych kosztów.

Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego dot. zobowiązanej M. K. (1) niewątpliwie należy brać pod uwagę usprawiedliwione potrzeby własne pozwanej. Słuchana na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2013 roku M. K. (1) zeznała, iż sama ponosi koszty utrzymania domu. Kwartalnie podatek od nieruchomości, który pozwana uiszcza za aptekę i dom wynosi łącznie 650 złotych. Za energię elektryczną pozwana płaci przeciętnie 200 złotych na miesiąc, za gaz w porze letniej 200 złotych miesięcznie, a w porze zimowej (za ogrzanie części mieszkalnej i aptecznej lokalu) 1400 złotych miesięcznie. Ponadto na wyżywienie dla wszystkich domowników pozwana wydaje łącznie od 1000 zł – 1500zł miesięcznie.

Sąd określając zakres obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego powoda uwzględniał więc także powyższe okoliczności.

Przy ocenie sytuacji materialnej pozwanej nie można też pominąć faktu, że M. K. (1) spłaca kredyt w wysokości 80 000 złotych waloryzowany kursem franka szwajcarskiego, zaciągnięty w 2001 roku wspólnie z T. K.,. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że miesięczna rata tego kredytu wynosiła za czas od stycznia do kwietnia 2013r., w przeliczeniu na złotówki, około 730 – 740 złotych miesięcznie.

Faktem jest, iż aktualnie pozwana jest właścicielką dwóch aptek: w K. i w B.. Obecnie jednak działalność powyższa nie jest dochodowa. W lipcu, sierpniu i we wrześniu 2013 roku Apteka (...) K. i D. w K. przyniosła straty w wysokości 21 984,85 złotych, zaś w październiku 2013 roku „ (...) przy ul. (...) w B. przyniosła straty w łącznej wysokości 57 899,56 złotych.

W konsekwencji - mając na względzie całokształt przytoczonych wyżej okoliczności - Sąd uznał, iż pozwana winna ponieść koszty alimentów należnych małoletniemu powodowi w kwocie po 480 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 8 maja 2013 roku. Obowiązek dostarczania małoletniemu D. K. środków utrzymania i wychowania nie może bowiem obciążać tylko jego ojca. Pozwana winna także w ramach swoich możliwości majątkowych i zarobkowych współuczestniczyć w zapewnieniu synowi jego usprawiedliwionych potrzeb.

W ocenie Sądu alimenty w tej wysokości odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom małoletniego powoda i uwzględniają możliwości majątkowe oraz zarobkowe pozwanej.

Dalej idące powództwo o alimenty dla małoletniego D. K. zostało oddalone jako wygórowane i nie znajdujące uzasadnienia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

W szczególności oddalono żądanie małoletniego powoda obejmujące okres poprzedzający wniesienie pozwu, czyli czas od 1 marca 2013 roku do 8 maja 2013 roku. Z charakteru świadczeń alimentacyjnych wynika bowiem, że ich celem jest zapewnienie uprawnionemu środków do zaspokajania jego bieżących potrzeb. T. K. - reprezentujący małoletniego powoda - nie udowodnił natomiast w niniejszym postępowaniu, że określone usprawiedliwione potrzeby D. K. obejmujące okres sprzed daty wytoczenia powództwa pozostały niezaspokojone, względnie że jakieś zobowiązania małoletniego (zaciągnięte na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb) i wynikające stąd zadłużenie nie zostało zlikwidowane.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w treści art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. Nr 90 z 2010r., poz. 594 z późn. zm.).

Nadanie wyrokowi w pkt I rygoru natychmiastowej wykonalności nastąpiło w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje uzasadnienie w treści art. 102 k.p.c.

Mając na uwadze całokształt przytoczonych wyżej okoliczności - na podstawie art. 133 § 1 k.r.o w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. - orzeczono jak w sentencji.